

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 142

Iunie 2011

S.T.S. c. Olandei - 277/05

Hotărâre din 7.6.2011 [Secția a III-a]

Articolul 5

Articolul 5-4

Controlul legalității detenției

Controlul în cel mai scurt timp

Durata excesivă a unei proceduri în fața Curții Supreme și refuzul de a examina un recurs formulat împotriva unei mențineri în detenție după expirarea duratei detenției autorizate: *violare*

În fapt – În octombrie 2002, un judecător a autorizat internarea reclamantului, un minor care avea probleme grave de comportament, în scopul unui tratament. Durata inițială de trei luni a acestei măsuri a fost prelungită în nenumărate rânduri până când judecătorul a ordonat reînnoirea pentru un an, începând cu octombrie 2003. În decembrie, o curte de apel a redus durata până la 1 mai 2004. La mijlocul lunii ianuarie 2004, reclamantul a formulat un recurs în fața Curții de Casație, care, în noiembrie 2004, l-a respins pentru absența interesului din cauza că, între timp, durata valabilității ordonanței emisă de curtea de apel, expirase deja.

În drept - Articolul 5 § 4

a) *Celeritatea procedurii* – Curtea de Apel, a trebuit să acumuleze informații din diferite surse și să permită diferitor părți să fie în mod efectiv asociate la procedură, termenul de 63 de zile, care a fost necesar pentru a statua, considerat izolat, nu poate fi contestat sub aspectul celerității. Nu poate fi afirmat același lucru în privința procedurii în fața Curții de Casație, care s-a pronunțat în 294 de zile după introducerea de către reclamant a recursului său. Un asemenea termen pare a fi excesiv în sine însuși. Independent de motive, autoritățile judiciare naționale trebuie să ia măsuri administrative necesare pentru a se asigura că

cazurile urgente sunt examinate cu celeritate, în special dacă în joc este libertatea individuală a persoane.

Concluzie: violare (unanimitate).

b) *Efectivitatea recursului* – Recursul reclamantului a fost formulat în fața Curții de Casație aproximativ cu trei luni și jumătate înainte de expirarea duratei valabilității – șase luni – autorizației emisă de curtea de apel de internare a reclamantului. Totodată, niciun motiv nu a fost prezentat care ar explica de ce nu se putea aștepta, în mod rezonabil, ca Curtea de Casație să se pronunțe în acest interval. Din această cauză, absența unei decizii definitive înainte de expirarea autorizației, a fost suficient, în sine, să priveze recursul reclamantului de orice utilitate practică, atât în calitate de recurs preventiv, cât și de recurs compensatoriu.

În plus, considerând recursul inadmisibil pentru absența interesului, Curtea de Casație l-a privat de toate efectele pe care le-ar fi putut păstra. Un fost deținut are tot interesul din punct de vedere juridic, să se statueze asupra legalității detenției sale, chiar după eliberarea acestuia, de exemplu în cadrul „dreptului la reparare” pe care îl garantează articolul 5 § 5, din moment ce i-ar fi fost necesar să obțină o decizie judiciară care să ranverseze prezumpția, prevăzută de dreptul intern, legalității oricărei detenții, pronunțată de o autoritate competentă. Recursul prin care reclamantul a cerut examinarea legalității detenției sale, nu a fost deci „efectiv”.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 41: 2 000 EUR pentru daune morale.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être

téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.